

[Dohrmann]

har også haft den indstilling, at når folketin- get nu har den sammensætning, som det har, så at det er umuligt at få det gennemført, så vil vi medvirke til selv de mindste lempelser af denne brandskat. Derfor kan vi da også støtte det konservative forslag. Jeg gør lige opmærksom på, at kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne og fremskridtspartiet selv har udarbejdet et lovforslag.

Jeg finder det betænkeligt, når man nu kigger på regeringen og ser, hvor svært den har ved at tage stilling til både det ene og det andet, at man opfordrer regeringen til at ud- arbejde lovforslag. Ja, det kan man da godt gøre, men man kan også have sin mistanke om, at det aldrig nogen sinde bliver gjort, at de aldrig bliver enige om det. Det skal ikke være en kritik af det konservative forslag, men det mest rigtige er at udarbejde et lov- forslag og få det frem her i folketinget. Og med de udtalelser, som både hr. Bernhard Baunsgaard og venstres folk er kommet med, må der jo være et flertal for det.

Bollmann (CD):

Den aktuelle sag, der ligger forud for dette beslutningsforslag, er kendt af de fleste. Sa- gen, som jo desværre ikke er enestående, har klart vist urimeligheder ved beskatningen af erstatninger ved ekspropriation.

CD har, som det er nævnt, sammen med fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti fremsat et lovforslag, der mere konkret end nærværende forslag anviser en løsning, men det er jo ikke til behandling i dag. Det havde måske været mere hensigtsmæssigt, hvis vi i de fire partier havde fundet sammen om et fælles forslag, men af grunde, som jeg ikke kender, og som jeg derfor ikke skal kommen- tere, har det åbenbart ikke kunnet lade sig gøre.

Må jeg blot sige, at henvisninger til en eventuel værdistigningsafgift i dette tilfælde forekommer virkelig urimelige, og hvis det – forhåbentlig da – viser sig, at der ikke kom- mer et forslag, hvad så med de eksisterende skavanker ved lov om særlig indkomstskat, f. eks. de problemer, der er peget på her?

Som sagt får vi en ny debat om spørgsmå- let i løbet af forholdsvis kort tid, og jeg skal slutte mine bemærkninger med at tilsige vor velvillige indstilling til det foreliggende for- slag.

Karl Møller (DKP):

Det er sådan, at vores normale skatteord- fører er på vej til Nyborg, og derfor skal jeg på DKPs vegne komme med vore mere prin- cipielle betragtninger om dette konservative beslutningsforslag.

Vi synes, det er forkert, at man i bemærk- ningerne fremstiller problemet, som om det er et valg imellem på den ene side total skat- tefrihed for erstatning ved ekspropriation eller brand, som man også har med, og på den anden side særlig indkomstbeskatning. Det er noget for firkantet og navnlig i hense- ende til eksemplet fra TV-udsendelsen, som helt åbenbart er baggrunden for dette beslut- ningsforslag.

Vores principielle holdning er den, at det naturligvis skal være således, at der ved eks- propriation af en gård skal være mulighed for familien for at købe en tilsvarende gård med de samme økonomiske forpligtelser som på den gamle gård. Hvad dette princip angår er vi helt enige med de konservative og ikke mindst med husmændene. Men når vi så kommer til praksis, er der en tendens til at skjule visse fordele og rettigheder ved den nugældende lovgivning, som faktisk imøde- kommer vores princip et meget langt stykke.

I TV-udsendelsen om landbrugsejendom- men Surløkke ved Allsund var der jo tale om, at de fik en erstatning på 1,2 mill. kr., og at der deraf skulle betales kapitalvin- dingsskat på 500.000 kr., som jo altså kan afdrages over 15 år. Gårdejeren har altså 700.000 kr. til kontant udbetaling på en ny gård.

Til sammenligning kan det oplyses, at yngre landmænd normalt kun kan præstere 125.000 kr. i egen opsparing. Hertil kommer ved normalt gårdkøb 125.000 kr. i etable- ringslån, 185.000 kr. i kurstabslån og 25.000 kr. i etableringstilskud, altså i alt en kontant udbetaling på 460.000 kr. Som Politiken rig- tigt skrev i en leder den 7. januar 1979 med, synes jeg, den meget talende underrubrik »Urimeligt TV-tårepøseri«, så er landman- den rent faktisk ikke så helt dårligt stillet, men Politiken fik heller ikke alle ulemper med. I praksis er det umuligt at finde en gård, som har den samme struktur som den, der bliver eksproprieret. Derfor kræver det en omstilling enten arbejdsmæssigt eller inve- steringsmæssigt, og det er i sig selv en stor